

Provinciale Staten van Noord-Holland

Haarlem, 13 februari 2018

Onderwerp: Tweede begrotingswijziging 2018

Kenmerk: 1016028/1045734

Bijlagen: Tweede begrotingswijziging 2018

Tweede begrotingswijziging 2018

1. Inleiding

Met ingang van de P&C Cyclus van 2010 bestaat de Noord-Hollandse cyclus uit 4 documenten: kaderbrief, begroting, zomernota en jaarrekening. Op deze sturings- en bijsturingsmomenten wordt aan uw Staten gerapporteerd of worden voorstellen tot wijziging voorgelegd.

Naast deze P&C documenten zijn er nog twee momenten waarop meer technische begrotingswijzigingen aan PS worden voorgelegd. Dit zijn de eerste en laatste begrotingswijziging. Bij uitzondering is daar in het begrotingsjaar 2018 een tweede begrotingswijziging aan toegevoegd teneinde snel in te kunnen spelen op actuele ontwikkelingen. In deze begrotingswijziging zijn voorstellen opgenomen die zijn voorbereid in antwoord op motie 110.

Op 6 november 2017 heeft u motie 110 aangenomen. In deze motie constateert u dat wij goed op weg zijn met de uitvoering van het coalitieakkoord, maar dat de ambities verder reiken en er behoefte is om aanvullende initiatieven te nemen op de terreinen van waterrecreatie, infrastructuur, terugdraaien bodemdaling veenweidegebieden, ecologische oevers, handhaving in natuur- en stiltegebieden, fietsinfrastructuur, versterken van de regionale (duurzame) economie door aanleg van snel internet en CO2-leidingen. Verder verzoekt u inzicht te verschaffen in de financiële gevolgen van het regeerakkoord en de financiële ruimte binnen de reserves.

Over de gevolgen van het regeerakkoord hebben wij u op 21 november 2017 per brief (kenmerk 915999/1010666) geïnformeerd. Vervolgens hebben wij u op 16 januari per brief (kenmerk 1016028/1020773) geïnformeerd over de ruimte in de reserves. Tot slot hebben wij u ter uitvoering van de motie op 18 januari een brief gestuurd waarin we u een aantal mogelijk nieuwe beleidsinitiatieven voorleggen (1016028/1016030). Deze voorstellen zijn op uw verzoek en in lijn met onze brieven over de reserves en de nieuwe beleidsinitiatieven in een aparte

begrotingswijziging verwerkt. Via deze voordracht stellen wij u voor om deze voorstellen op te nemen in de begroting 2018.

Zoals ook in de brief over motie 110 staat aangegeven hebben deze voorstellen alleen betrekking op de jaren 2018 en 2019 en worden deze volledig gedekt uit de middelen uit bestemmingsreserves die blijkens de doorlichting voor herijking in aanmerking komen. Een deel van de voorstellen heeft een structureel karakter. Deze worden nu met incidentele middelen gedekt voor een periode van twee jaar. In de kaderbrief 2019 zullen wij een voorstel doen hoe deze initiatieven structureel gedekt kunnen worden in de meerjarenbegroting.

2. De voorstellen

Hieronder vindt u een nadere uitwerking van de in de brieven genoemde voorstellen en middelen.

2.1. Waterrecreatie

In het coalitieakkoord 'Ruimte voor Groei' heeft het college aangegeven te willen inzetten op waterrecreatie, om zo een belangrijke watersportprovincie te blijven. Daarmee is de afgelopen periode een vliegende start gemaakt. De provincie Noord-Holland heeft samen met alle betrokken waterrecreatie partijen een visie op waterrecreatie opgesteld met als horizon 2030. Deze visie wordt landelijk als een groot voorbeeld gezien van gezamenlijke en breed gedragen visievorming en samenwerking. Voor de uitvoering van de visie zijn voor deze coalitieperiode (tot en met 2019) voldoende middelen beschikbaar onder meer voor uitvoering van projecten die in de visie staan benoemd als zogeheten aquapunctuurpunten in de regio's en meekoppelkansen bij provinciale uitvoeringsprojecten.

Juist na deze collegeperiode zullen veel initiatieven die nu nog in een beginfase zijn tot uitvoering komen. Om werkelijk effect te hebben en de ambities met als focus 2030 waar te maken, is het nodig om ook na deze periode (vanaf 2020) te kunnen blijven investeren in de uitvoering van de visie om de gestelde doelen in de visie (economisch en maatschappelijk) te behalen. Dit is eveneens nodig om werkelijk rendement te krijgen van de investeringen die nu worden gedaan. Gezien het voorgaande zijn voor waterrecreatie in deze begrotingswijziging geen middelen toegekend, maar zullen wij voor de structurele financiële inzet na de huidige collegeperiode een voorstel doen in de kaderbrief 2019.

2.2. Bodemdaling veenweidegebieden

Bodemdaling in veenweidegebieden heeft een duidelijke relatie met natuurinclusieve landbouw, natuurontwikkeling in het veenweidegebied, behoud van weidevogels en waterkwaliteit. Binnen de provincie zal vanuit deze samenhang naar de problematiek gekeken worden binnen het nieuw te vormen programma bodemdaling veenweidegebieden. Daarbij willen wij ook natuurvriendelijke oevers betrekken.

Hiermee geeft de provincie vorm aan de eigen opgaven, de oproep vanuit de waterschappen en gemeenten die eveneens met deze problematiek geconfronteerd worden, en de afspraak in IPO verband om regionale gebiedsvisies voor bodemdaling op te stellen. Binnen het programma zal o.a. vorm worden gegeven aan de taskforce bodemdaling. Voor een stevige inzet van de provincie in het programma en de taskforce zijn aanvullende middelen nodig voor personele inzet en het

uitvoeren van projecten. Daarnaast zal extra worden geïnvesteerd in het Innovatieprogramma Veen. Voor 2018 en 2019 heeft de provincie € 580.000 gereserveerd voor het opzetten van de taskforce en het opstellen van de regionale gebiedsvisies. Daarnaast zal de provincie in 2018 € 1.000.000,- investeren in het Innovatieprogramma Veen, waarin natuurinclusieve landbouw en het tegengaan van bodemdaling samenkomen. Het geld zal met name worden gebruikt voor extra onderzoek, zodat de onderzoeksresultaten beter kunnen worden onderbouwd en onderzocht kan worden wat de bijeffecten zijn van de vernieuwde aanpak, bijvoorbeeld op de weidevogelstand. Concreet betekent dit in 2018 en 2019 de volgende investeringen:

- Innovatieprogramma Veen: 2018 €1 miljoen (met name voor extra onderzoek)
- Programma Bodemdaling Veenweiden: 2018 € 230.000 en 2019 € 350.000 (inzet voor opbouw en menskracht Taskforce Bodemdaling en uitvoeren Regionale gebiedsvisies)

Voor de middelen beschikbaar voor het Innovatieprogramma Veen betekent dit dat ze via een subsidie buiten uitvoeringsregeling beschikbaar moeten worden gemaakt aan Stichting Landschap Noord-Holland.

2.3. Gezonde leefomgeving

Dit voorstel bestaat uit 3 onderdelen:

1. Pilot luchtkwaliteit
2. Geluidsoverlast en stiltegebieden
3. Fietsbeleid

2.3.1. Pilot luchtkwaliteit

Bij de behandeling van de provinciale Omgevingsvisie is motie 90-2017 aangenomen die GS oproept om omgevingswaarden vast te stellen op basis van de WHO-normen (en niet de Europese normen zoals nu het geval is). Hierop volgde het advies van de Gezondheidsraad van 23 januari jl. om zelfs normen aan te houden die scherper geformuleerd zijn dan die van de WHO. Om omgevingswaarden vast te mogen stellen, is het echter een voorwaarde dat de ontwikkeling ervan wordt gemonitord. Om die reden is het voorstel te gaan experimenteren met een provinciaal monitoringprogramma voor luchtkwaliteit.

Als eerst stap wordt daarbij begonnen met een tweejarige pilot, waarbij een meetnet met goedkope, flexibel in te zetten meetinstrumenten wordt opgezet. Dit stelt in ons staat om ervaring op te doen met een fijnmaziger meetnet. Door bij de pilot ook het bedrijfsleven, lokale overheden, de GGD, het RIVM en burgers te betrekken, wordt de basis gelegd voor een gezamenlijk monitoringprogramma. Daarbij hoeft de monitoring niet beperkt te blijven tot fijnstof, ook stikstofdioxide, roet, en geur kunnen worden meegenomen. Door de verzamelde data te publiceren via de provinciale website, wordt voor burgers inzichtelijk gemaakt hoe de lokale en actuele situatie is en wordt gemeenten een handvat geboden voor het nemen van maatregelen.

Het uiteindelijke doel is te komen tot een flexibel monitoringssysteem dat gericht (regionaal) kan worden ingezet. Door de gegevens uit het monitoringsysteem te combineren met gegevens uit andere bronnen, wordt het mogelijk om een actueel beeld te creëren van de luchtkwaliteit in een bepaald gebied. Over de precieze invulling hiervan wordt een besluit genomen aan de hand van een evaluatie van de pilot. De planning is als volgt:

- 2018: sessies met betrokkenen, aanbesteding
- 2019: uitvoering, tussenevaluatie
- 2020: eindevaluatie

Voor de pilot is zowel in 2018 als in 2019 een bedrag van € 500.000 nodig.

2.3.2. Geluidsoverlast en stiltegebieden

Langdurige blootstelling aan geluid kan hinder en slaapverstoring veroorzaken, maar ook de kans op hoge bloeddruk en hart- en vaatziekten vergroten. Stiltegebieden kunnen andersom bijdragen aan stressreductie en daarmee een betere gezondheid. De provincie is wettelijk verplicht een Actieplan Geluid op te stellen voor het verminderen van geluidsbelasting door verkeer op provinciale wegen. Het voorstel is om leefbaarheid nadrukkelijker mee te laten wegen bij de keuze van het ambitieniveau en de inzet van het type maatregelen. Zo kan er gekozen worden voor het leggen van extra (doelmatig) stil asfalt voor groepen woningen op plekken waar de geluidsbelasting hoog is. Daarnaast kan worden ingezet op het toepassen van gevelisolatie voor individuele woningen met een hoge geluidbelasting waar andere maatregelen zoals stil asfalt niet mogelijk of niet doelmatig zijn. Omdat het actieplan zich ook dient te richten op het beschermen van de kwaliteit van stiltegebieden, is het voorstel ook extra (doelmatig) stil asfalt in de buurt van stiltegebieden aan te leggen. De planning is als volgt:

- 2018: voorbereidingen, regeling gevelisolatie, handhaving stiltegebieden
- 2019: aanleg stil asfalt, vervolg regeling gevelisolatie, handhaving stiltegebieden (waarbij een relatie zal worden gelegd met de handhaving in natuurgebieden, die tevens vaak stiltegebied zijn. Bij het jaarlijkse evaluatieve gesprek met de terreinbeheerders over het beheer en toezicht in natuurgebieden, zal tevens aandacht worden besteed aan het aspect stilte.)
-

Voor dit onderdeel is in 2018 € 250.000 en in 2019 € 900.000 nodig. Na 2020 bedragen de structurele kosten € 100.000 per jaar voor de handhaving in stiltegebieden. Deze zullen meegenomen worden in de kaderbrief 2019.

2.3.3. Fietsbeleid

Er wordt reeds gewerkt aan een langetermijnperspectief voor fietsverkeer als onderdeel van de Agenda Mobiliteit/Omgevingsvisie. Daarnaast werkt de provincie al concreet aan het oplossen van de knelpuntenlijst van de Fietzersbond en het programma Fiets die onder de Agenda Mobiliteit komt te hangen. Uitgangspunt zoals bepaald in de Koers van de Omgevingsvisie is keuzevrijheid, waarbij de provincie inzet op het versterken van mobiliteitsopties die daar aan bijdragen. Tevens is er (extra) aandacht voor het meewegen van negatieve gevolgen van de mobiliteit op klimaat, gezondheid, natuur en landschap. Aangezien fietsen in algemene zin gezond is en tevens bijdraagt aan minder luchtvervuiling en geluidsbelasting op die plekken waar het er vooral toe doet en een goede/groene inpassing bijdraagt aan de aantrekkelijkheid van het fietsen (woon/werk en recreatief), is het voorstel hier een extra impuls aan te geven. In 2018 gaan diverse fietsprojecten in de studiefase, waarin per project specifiek kan worden gekeken naar kansen en knelpunten op

het gebied van een groene en klimaat adaptieve inrichting en inpassing. De middelen worden daar ingezet waar behoefte is om extra (innovatieve) maatregelen mee te nemen in het ontwerp. Doel is hiervan te leren, zodat de oplossingen mogelijk onderdeel kunnen worden van een nieuwe standaard. Planning:

- 2018: (bijdrage aan) studiefase diverse fietsprojecten
- 2019: uitvoering van een aantal extra (innovatieve) groene en klimaat adaptieve maatregelen

Voor het fietsbeleid is in 2018 € 200.000 en in 2019 € 400.000 nodig.

2.4. Voorbereiding MRA landschapsfonds

In Noord-Holland – en met name in de Metropoolregio Amsterdam (MRA)- leggen uiteenlopende functies een beslag op de schaarse ruimte. Woningbouw, energietransitie en de aanleg van infrastructuur zullen een grote invloed hebben op de inrichting en het gebruik van het landelijke gebied. Mensen ervaren dat het ‘drukker’ wordt en stellen prijs op een prettige en gezonde leefomgeving. Om de leefkwaliteit en het vestigingsklimaat te versterken zullen overheden samen met partners moeten investeren in de waarden van het landschap: grote cultuurhistorische waarden, een hoge biodiversiteit, een aantrekkelijke woonomgeving, interessante bestemmingen voor bewoners en bezoekers, ruimte voor waterberging en duurzame productie van voedsel en energie. Een landschapsfonds in de MRA kan een effectief instrument zijn om te komen tot een in de regio gedragen, duurzame financiering van investeringen en beheer. Hierbij wordt een eventuele financiële bijdrage door de provincie nadrukkelijk gezien als een startkapitaal dat tot doel heeft om vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het landschap extra middelen te genereren. Hierbij wordt ingezet op bijdragen van medeoverheden, Europese subsidies, slimme compensatieregelingen en private partijen.

In het voorjaar van 2018 laat de MRA middels inventariserend onderzoek bestaande geldstromen voor natuur- en landschapsbeheer in beeld brengen. Daarnaast zal het gesprek gestart worden over de gezamenlijke ambities en bijbehorende investerings- en beheeropgaven, in samenhang met de omgevingsvisies en –verordeningen.

In 2018 zal de provincie met haar partners in de MRA een proces starten dat tot doel heeft om in 2019 tot afspraken te komen over de functie, positionering ten opzichte van bestaande financiële instrumenten, besteding, zeggenschap, vulling, verantwoording en dergelijke van het landschapsfonds. Vanwege de grote complexiteit is bijzondere financiële en juridische kennis nodig, maar ook op het gebied van publiek-private samenwerking nodig. Hiervoor is naar schatting in zowel 2018 als in 2019 € 320.000 nodig.

Op basis van een uitgewerkt voorstel en commitment van alle betrokken partijen besluiten Provinciale Staten te zijner tijd over het beschikbaar stellen van een startkapitaal voor een landschapsfonds.

2.5. Natuurdoeleinden: versterking toezicht

Natuurterreinen worden opengesteld voor bezoekers, tenzij de natuur hiervoor te kwetsbaar is. Dit is een voorwaarde is voor subsidiering van beheer. Om de toegankelijkheid te borgen en het bezoek in goede banen te leiden zijn er voorzieningen aanwezig (hekje, brug, bankje, prullenbak, etc.). Om verstoring van de natuur te voorkomen is daarnaast ook toezicht nodig. Uit een evaluatie blijkt dat de vergoeding voor voorzieningen te laag is (€ 65.000 per jaar) en de vergoeding voor toezicht nu ontbreekt (€ 385.000 per jaar).

In totaal is daarmee € 0,45 miljoen per jaar nodig aanvullend op de bestaande subsidies voor natuurbeheer (SVNL). Hiermee kunnen onze mooie natuurterreinen in Noord Holland op verantwoorde wijze toegankelijk worden gehouden. Het gaat om structurele kosten vanaf 2018, die aanvullend op de bestaande subsidiebeschikking voor natuurbeheer (SVNL) wordt beschikt aan de beheerders. Wij verwachten voor deze extra bijdrage een professioneel toezicht van de beheerders en een jaarlijkse, feitelijke rapportage over het gevoerde toezicht en de bevindingen. Onderdeel van deze rapportage zal zijn een terugkoppeling ten aanzien van de handhaving van de stiltegebieden die tevens natuurgebied zijn.

Dit voorstel heeft betrekking op de jaren 2018 en 2019. Voor de dekking van de structurele kosten vanaf 2020 zal een voorstel worden gedaan in de kaderbrief 2019.

2.6. Natuurinclusieve landbouw

Er komt een Living Lab voor Natuurinclusieve Landbouw. Dat betekent ondersteuning van een externe organisatie die het netwerk bedient en faciliteert en een interne projectorganisatie die voorstellen vanuit het externe netwerk weegt en ondersteunt. Het Living Lab zal zich richten op het samenbrengen van partijen, coalitievorming en kennis uitwisselen. Hierin nemen wij ook motie 140 (Pilot Natuurinclusieve Landbouw) mee. We zien 2018 als een proefjaar met ruimte voor experimenten.

Natuurinclusieve landbouw is een ecologisch houdbare vorm van voedselproductie. Het maakt gebruik van wat de natuur op, om en onder het bedrijf te bieden heeft (het 'natuurlijk kapitaal'), versterkt de biodiversiteit op en rond het boerenland en belast de natuur zo min mogelijk. De uitdaging is om natuur en biodiversiteit op een rendabele wijze te integreren in de bedrijfsvoering en voor natuurinclusieve landbouw de wisselwerking tussen ecologische en economische randvoorwaarden te zoeken en te benutten. Hierbij willen we ook natuurvriendelijke oevers betrekken.

Het voorstel gaat over drie in de verkenningen van de omgevingsvisie genoemde trends: klimaatverandering, achteruitgang van biodiversiteit en circulaire economie. In 2018 gaat de aandacht uit naar ondersteuning netwerk, gebiedsprojecten, kennistracten en keteninnovatie. Hiervoor is € 1miljoen nodig.

2.7. Versterking kwaliteit en integriteit lokaal bestuur

Er leven in brede kring, en ook in de Tweede Kamer, zorgen over tendensen van ondermijning in het lokale bestuur. Ondermijning is een maatschappelijk probleem waarvoor de verantwoordelijkheid niet langer enkel bij het Openbaar Ministerie en de politie ligt. In een integrale aanpak dient het openbaar bestuur een eigen rol op te pakken. Momenteel worden door

alle gemeenten in de eenheid Noord-Holland ondermijningsbeelden opgesteld. Naast deze repressieve aanpak van ondermijning, staat de preventieve aanpak ervan. Voorkomen is immers beter dan genezen. Een weerbare decentrale overheid kan criminelen op tal van terreinen – repressief én preventief – dwarsbomen. Het thema weerbare overheid hangt hiermee samen met thema's als (bestuurlijke) integriteit, bibob-aanpak, veilige publieke taak en de bestrijding van georganiseerde criminaliteit. De provincie Noord-Holland kan ten aanzien van dit thema ondersteuning bieden. De betrokkenheid van de provincie, zoals die in het kader van dit voorstel nader gaat worden uitgewerkt, krijgt vorm langs vier lijnen:

1. Noord-Holland versterkt de samenwerking met de drie RIEC's (Regionale Informatie en Expertise Centra) die binnen het provinciaal grondgebied actief zijn;
2. De provincie helpt er aan mee dat alle Noord-Hollandse gemeenten, de provincie zelf, en mogelijk de waterschappen, op korte termijn beschikken over hetzelfde kennisniveau ten aanzien van mogelijke risico's op het gebied van ondermijning;
3. De provincie spant zich in om, op basis van de verworven kennis en inzichten, te werken aan (bestuurlijke) handelingsperspectieven, zodat de provincie zelf en de inliggende gemeenten en waterschappen beter in staat zijn om actie te ondernemen;
4. Op die één of twee specifieke aandachtsgebieden worden handelingsperspectieven uitgewerkt en geïmplementeerd om de weerbaarheid van de provincie en mogelijk bijbehorende samenwerkingsverbanden te verhogen, waarmee ook gemeenten en waterschappen hun voordeel kunnen doen.

Om deze stappen te zetten en de acties te coördineren, wordt de inzet van ondersteuningsteam bestuurlijke weerbaarheid voorgesteld. Om het ondersteuningsteam goed in te kunnen richten, zou ongeveer € 400.000 per jaar nodig zijn. Voor twee jaar betekent dat dus een totaalbedrag van € 800.000.

2.8. Restauratie rijksmonumenten

De provincies zijn sinds 2012 verantwoordelijk voor de restauraties van rijksmonumenten die niet als woonhuis zijn gebouwd. De verantwoordelijkheid berust op afspraken die hierover zijn gemaakt tussen de Minister van OCW en het IPO. OCW stelt jaarlijks €20 miljoen beschikbaar die door het IPO over de provincies wordt verdeeld. Deze verdeling gebeurt op basis van het totaal aantal rijksmonumenten per provincie. Noord-Holland heeft met 14.000 rijksmonumenten (waarvan 10.000 woonhuismonumenten) het grootste aantal van Nederland en ontvangt daarom jaarlijks € 4,7 mln. Deze middelen worden jaarlijks geheel benut.

Het IPO gaat de € 20 miljoen naar verwachting herverdelen vanaf 2018. Niet meer op grond van het totaal aantal rijksmonumenten, maar op basis van de doelgroep, zijnde de rijksmonumenten die niet als woonhuis zijn gebouwd. Voor Noord-Holland betekent dit een vermindering in de telling met de 10.000 woonhuismonumenten en dientengevolge een afname van het jaarlijks budget met € 2,2 miljoen. De restauratieopgave in Noord-Holland blijft de laatste jaren stabiel op de acceptabel geachte 10%. Afname van de restauratiemiddelen vanaf 2018 zal een stijging van het aantal afwijzingen tot gevolg hebben en daarmee een stijging van de restauratieopgave. De stabiliteit van de restauratieopgave zal worden doorbroken en een toename van de restauratiekosten op termijn zal het gevolg zijn.

In het nieuwe regeerakkoord zijn extra middelen voor restauraties beschikbaar gesteld. Naar verwachting worden deze middelen ingezet voor een aantal zeer grote restauraties (kanjers) die

de aan de provincies ter beschikking gestelde budgetten verre te boven gaan. Om de korting van € 2.2 miljoen op te vangen verdient het aanbeveling dit tekort vanaf 2018 te compenseren. Voorgesteld wordt de compensatie te leveren voor de duur van de nieuwe bestuurlijke afspraken die tussen OCW en IPO worden gemaakt in het kader van de algehele herziening van het erfgoedstelsel in 2018. Omdat die duur nog niet bekend is, wordt voorgesteld de compensatie voor maximaal 4 jaar te laten gelden. Het is daarom wenselijk de jaarlijks via het IPO beschikbare gestelde rijksmiddelen ad € 2,5 miljoen jaarlijks te verhogen tot 2022 met € 2,2 miljoen teneinde een jaarlijks subsidieplafond van € 4,7 miljoen beschikbaar te houden. Met dit voorstel wordt dekking geregeld voor de jaren 2018 en 2019, in totaal € 4,4 miljoen. De dekking voor 2020 en verder zal meegenomen worden in de kaderbrief 2019.

2.9. Versnellen woningbouwproductie

Om ervoor te zorgen dat de woningbouwplannen ook daadwerkelijk worden gerealiseerd, is het nodig om acties te ondernemen om de productiecapaciteit te verhogen.

In de Metropoolregio Amsterdam (MRA) is in 2016 en 2017 in het kader van de MRA Actieagenda onderzoek uitgevoerd naar plancapaciteit en naar versnellingsmogelijkheden. Daarnaast is in het kader van onze Samenwerkingsagenda (actie nr. 3) met Bouwend Nederland in 2017 onderzocht waar de risico's liggen bij de realisatie van bestaande woningbouwplannen in de (hele) provincie. De hoofdlijn van de uitkomst is in alle drie de onderzoeken dezelfde: het totaal aan potentiële bouwlocaties biedt realistische mogelijkheden om aan de woningvraag te voldoen. Er is voldoende plancapaciteit op de korte, middellange en lange termijn. Het grootste probleem is de productiecapaciteit. Er zijn in nauwe samenwerking met onze woonpartners acties nodig om de opgave te halen en van plancapaciteit naar productiecapaciteit te komen. In het uitvoeringsprogramma binnenstedelijk bouwen & versnellen woningbouw wordt uitgegaan van twee soorten maatregelen om dit voor elkaar te krijgen: projectgerichte maatregelen (gericht op knelpunten in een project) en een flexibele schil (gericht op het tekort aan ambtelijke capaciteit en benodigde, specifieke kennis bij gemeenten). Onderliggend voorstel is gericht op het vergroten van het budget voor het uitvoeringsprogramma binnenstedelijk bouwen en versnellen woningbouw, om zodoende meer projecten te kunnen versnellen.

GS hebben op 12 december 2017 besloten het uitvoeringsprogramma binnenstedelijk bouwen te verbreden naar het versnellen van woningbouwproductie en aan PS voorgesteld de middelen hiervoor beschikbaar te stellen. Voor het uitvoeringsprogramma binnenstedelijk bouwen en versnellen woningbouw is daarmee € 7.285.000 beschikbaar. Dit bedrag was gebaseerd op een indicatieve raming voor het versnellen van de woningbouwproductie, van € 250.000 per project en (maximaal) 20 projecten en de flexibele schil. Door hiervoor € 7.715.000 extra beschikbaar te stellen, kunnen volgens dezelfde indicatieve raming (maximaal) 30 projecten extra worden versneld. NB Deze berekening is indicatief. De verwachting is dat bij een deel van de projecten géén financiële bijdrage nodig zal zijn, terwijl bij een deel van de andere projecten de bijdrage juist (aanzienlijk) hoger zal moeten uitvallen. Uitgangspunt is dat de bijdrage zich richt op projecten waarmee het verschil kan worden gemaakt voor de versnelling van de bouwopgave.

In het uitvoeringsprogramma binnenstedelijk bouwen en versnellen woningbouw was voorzien dat in 2018 € 3,6 miljoen, in 2019 € 2 miljoen en in 2020 € 1,6 miljoen benodigd zou zijn. Met de extra middelen kan in 2018 € 3 miljoen extra worden ingezet en in 2019 € 4,7 miljoen.

2.10. Duinpolderweg

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland en Noord-Holland hebben op 19 december 2017 een besluit genomen over het voorlopig voorkeursalternatief voor de wegverbinding tussen de N206 in de Bollenstreek en de A4 in de Haarlemmermeer. De nota van beantwoording op de zienswijzen, die op dit moment binnenkomen, zal ter bespreking aan de staten van NH en ZH worden aangeboden, waarna medio 2018 de besluitMERfase kan worden opgestart. In die fase wordt een iPIP vervaardigd dat ter vaststelling aan de Staten wordt aangeboden. Dit zal in de loop van 2019/2020 zijn. De verbinding sluit aan bij de trends van mobiliteit, economische transitie, verstedelijking.

Met een deel van de financiering is door betrokken partijen reeds rekening gehouden. De afspraken uit 2012 gaan uit van een verdeling van kosten op basis van grondbetrokkenheid in ZH en NH. Met een onzekerheidsmarge van 25-30% in dit stadium van de studie wordt voorshands uitgegaan van een investeringsvolume van rond de € 200 miljoen. Of het rijk daarbij ook een bijdrage zal leveren worden is op dit moment nog niet zeker. In 2012 werd uitgegaan van een investeringsnoodzaak van rond de € 80-90 miljoen voor de Noord-Hollandse partijen, waarvan ca. € 30 miljoen voor rekening van bij PNH zou komen. Dit in de aanname dat ook het rijk bij zou dragen voor circa 65 miljoen. Omdat er nog geen definitieve keuze voor een voorkeursalternatief is gemaakt, is niet exact aan te geven wat in de meerjarenbegroting moet worden opgenomen voor PNH. Het is niet onwaarschijnlijk dat de bijdrage van de PNH hoger zal worden dan de destijds voorziene 30 miljoen. Voor NH zijn Vervoerregio, Haarlemmermeer, Zuid-Kennemerland en PNH de financiële partners.

Als PS in de loop van 2019/2020 een iPIP vaststellen kan daarna met de voorbereiding van de uitvoering gestart worden. Dit is mede afhankelijk van de mogelijkheden van bezwaar- en beroep in ruimtelijke procedures. Uitvoering van de verbinding is zowel op Noord-Hollands als Zuid-Hollands grondgebied. De voorbereiding van de daadwerkelijke realisatie vergt nog wel 1 a 2 jaren.

Afhankelijk van het te kiezen voorkeursalternatief kan een dekkingstekort ontstaan van € 70 miljoen (bij totale kosten van € 200 miljoen). Daarom wordt nu voorgesteld een extra bijdrage van de provincie van € 25 miljoen te reserveren.

2.11. Energietransitie

In aanvulling op de initiatieven die we de afgelopen jaren al genomen hebben, zien we mogelijkheden om de energietransitie verder te versnellen. Daarom stellen we voor een bedrag van 24,41 miljoen uit de reserves te bestemmen voor projecten op het terrein van energietransitie en klimaatadaptatie. We denken daarbij aan initiatieven zoals de Green Deal over CO2 reductie, de ontwikkeling van het Solar Lab in Petten, geothermie en een deltaplan voor klimaatadaptatie. De exacte invulling willen we betrekken bij de onderhandelingen en uitwerking van het Interbestuurlijk Programma en vervolgens in overleg met de Staten verder concretiseren.

3. Opbouw tweede begrotingswijziging

Bovenstaande voorstellen zijn verwerkt in bijgevoegde tweede begrotingswijziging. In hoofdstuk 4 vindt u de programmatabellen, waarin de mutaties per programma conform het format zijn weergegeven. Per programma zijn daarbij toelichtingen gegeven op alle mutaties. Daarbij is tevens aangegeven op welk operationeel doel en welke van bovenstaande voorstellen de mutatie betrekking heeft.

In hoofdstuk 5 treft u een geactualiseerde lijst subsidies buiten uitvoeringsregeling aan.

4. Overzicht ontwikkeling saldo

Saldo begroting 2018 na eerste begrotingswijziging	€ 105.000	Voordelig
Mutaties tweede begrotingswijziging:	€ 0	
Saldo begroting 2018 na vaststelling 2^e begrotingswijziging	€ 105.000	Voordelig

5. Voorstel

Wij stellen u voor te besluiten overeenkomstig het bijgaande ontwerpbesluit. Daarbij blijft het positieve begrotingssaldo 2018 ter hoogte van € 105.000 ongewijzigd ten opzichte van de eerste begrotingswijziging.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,

dhr. J.W. Remkes, voorzitter

mw. mr. R.M. Bergkamp, provinciesecretaris

Ontwerpbesluit

Nr.

Provinciale Staten van Noord-Holland;

gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten van 13 februari 2018;

besluiten:

1. De tweede begrotingswijziging 2018 vast te stellen.
2. De bij deze tweede begrotingswijziging gewijzigde programmabudgetten van de begroting 2018 vast te stellen.
3. De aanvullingen op de lijst met subsidies buiten uitvoeringsregeling aan de begroting toe te voegen.

Haarlem,

Provinciale Staten voornoemd,

, voorzitter

, statengriffier